

عنوان کردند. در تبصره ۲ ماده ۴۷ این قانون، بدپوششی مردان از پوشیدن لباس بدن‌نما یا لباسی که قسمتی از بدن پایین‌تر از سینه یا بالاتر از سرشانه فرد دیده شود، تعریف شده بود؛ موضوعی که حتی نمایش مسابقات ورزشی از صداوسیما را نیز با سانسور مواجه می‌کرد.

حالا حسن یونسوی، وکیل دادگستری هم به «هم‌میهن» می‌گوید، غیر از آنچه در قانون مجازات یعنی تبصره ماده ۶۲۸ آمده و به‌صورت کلی درباره حجاب شرعی گفته شده است و مصوبه شورایی انقلاب فرهنگی در دولت آقای احمدی‌نژاد که صرفاً توصیه به فعالیت‌های فرهنگی به نهادها در ذیل موضوع حجاب و عفاف بود، تا این تاریخ هنوز هیچ قانون مصوبی از سمت مجلس نداریم که با تمسک به آن نهادهای انتظامی یا حتی قضایی محدودیت‌هایی ایجاد یا بازداشت و برخورد کنند و هر برخوردی که خارج از این موارد صورت بگیرد، غیرقانونی است. به گفته او، تلاش مجلس برای اینکه مصوبه عفاف و حجاب به نتیجه برسد و رفت و برگشتی که با شورای نگهبان داشته، خودش نشان‌دهنده این موضوع است: «من و همکارانم دادخواستی برای ابطال بخشنامه‌های وزارت کشور دادیم به هیئت‌عمومی دیوان عدالت اداری که هنوز در مرحله رسیدگی است و امیدواریم با استقرار دولت جدید آن ابلاغیه‌ها و بخشنامه‌ها لغو شود. آنچه ستاد حجاب و عفاف در وزارت کشور و نیروی انتظامی با عناوین مختلف مانند طرح نور، گشت‌های ارشاد در خیابان و اقداماتی که در امکان عمومی مانند فروشگاه‌ها و بانک‌ها انجام می‌دهد یا محدودیت‌هایی که برای شهروندان طی ابلاغیه‌های وزارت کشور صورت می‌گیرد، خلاف قانون است؛ در واقع آنچه شاهد هستیم تخلف نیروی انتظامی، وزارت کشور و ستاد عفاف و حجاب است که برخلاف قانون عمل می‌کنند. علاوه بر این اگر درباره پوشش مردان ملاک پوشش شرعی باشد، محدودیتی برای آن نداریم که بخواهند حتی براساس آن تفسیر به رأی کنند، رفتار خلاف قانون داشته باشند و براساس آن بخواهند با شهروندان برخورد کنند. این موارد خلاف قانون است.»

یونسوی می‌گوید که در لایحه عفاف و حجاب نیز قسمت‌هایی که مربوط به ضوابط پوشش مردان بود، از سوی شورای نگهبان مورد ایراد قرار گرفته بود؛ چون خلاف شرع است. در این شرایط حتی اگر یک مورد برخورد هم رخ دهد، باید جلوی آن ایستاد. امیدواریم این اقدامات با سوءنیت نباشد که بخواهند در شروع کار دولت مسئله‌ای ایجاد کنند؛ چه دلیلی دارد که الان بخواهند دست به چنین رفتارهایی بزنند؟ به گفته این وکیل دادگستری، مردانی که بازداشت شدند، حق شکایت دارند: «ماوردی هم وجود دارد که شهروندان درباره توقیف خودرو و بعضی از رفتارهای غیرقانونی برخی از ماموران نیروی انتظامی شکایت کرده‌اند. من گزارش‌هایی شنیده‌ام که افراد به سازمان قضایی نیروهای مسلح به‌دلیل توقیف خودرو و بازداشت شهروندان در این موارد که برخلاف قانون آیین دادرسی کیفری است، شکایت کرده‌اند و به برخی از این شکایات رسیدگی شده و مأمور متخلف محکوم شده است.

البته ما همه ماموران نیروی انتظامی را نمی‌توانیم متهم کنیم؛ چون موارد زیادی هم بوده است که آنها صرفاً به قانون عمل کرده و تذکر داده‌اند. ما نمی‌خواهیم مجموعه خدمت نیروی انتظامی را زیر سوال ببریم، ولی خود فرمانده نیروی انتظامی و وزارت کشور موظفند جلوی موارد معهودی را بگیرند که که خلاف قانون عمل می‌شود.»

می‌گوید که برخورد با پوشش مردان موضوع جدیدی نیست، هرچند در سال‌های گذشته شاهد آن نبوده‌ایم. او می‌گوید، از انقلاب فرهنگی کم‌کم شاهد سختگیری‌های بیشتر در دانشگاه‌ها بودیم: «در دهه ۶۰ می‌دیدیم کد‌های پوشش چه برای دختران، چه برای پسران تعریف می‌شد ولی خب به‌رحال درباره دختران حساس‌تر بود.»

احمدنیا اما تحلیل دیگری هم برای این موضوع دارد؛ او می‌گوید که در سال‌های گذشته ما چه در ایران، چه در جهان شاهد روند جنسیت‌زدایی از افراد هستیم و تفاوت‌های جنسیتی زنان و مردان به‌تدریج کمتر شده است: «این موضوع را در نوع گذران اوقات فراغت می‌بینیم، در پرداختن به بدن و مدیریت بدن هم می‌بینیم و پوشش هم که در ایران بیشتر مدنظر هست. اینکه در ایران حالا پسران بیشتر از قبل به آرایش موهای‌شان اهمیت نشان می‌دهند یا راجع به ویژگی‌های بدنی‌شان اقداماتی صورت می‌دهند برای کسب ارزش‌های بیشتر که این موضوعات آنها را به رفتارهای متناسب به زنان نزدیک‌تر کرده است. از آن طرف دختران به رفتارهای متناسب به مردان مانند سیگار کشیدن پشت رل ماشین و... روی آورده‌اند. بنابراین جنسیت‌زدایی در حال اتفاق افتادن است؛ یا نوعی برابری از نقطه‌نظر فرصت‌ها در اقتصاد، کار و...» این جامعه‌شناس می‌گوید، برخورد با پوشش مردان به این دلیل است که گفته شود اگر آنها هم خلاف ارزش‌ها و هنجارهای خاص یکسان‌ساز حکومتی بخواهند رفتار کنند با آنها مقابله می‌شود: «اینکه فرقی ندارد دختر باشد یا پسر، ما انتظاراتی داریم و استانداردهایی را می‌خواهیم در جامعه جا بیندازیم که دختر و پسر ندارد؛ هم در حوزه سبک زندگی، هم پوشش.»

احمدنیا در پاسخ به این سوال که چرا حالا و در این زمان، برخورد با پسران شروع شده است؟ هم می‌گوید: «الان احساس‌شان این است که دختران و پسران بیشتر از قبل کنار هم قرار گرفته‌اند. اینکه پسران حمایت‌گرانه‌تر در زمینه پوشش با دختران رفتار می‌کنند. الان تعداد زیادی از پسران فمینیست را داریم که صحنه را خالی نمی‌کنند و وقتی به دختران تعرض می‌شود، از آنها حمایت می‌کنند.»

برخورد با پوشش مردان قانونی است؟

آنچه حسین می‌گوید در برهه‌ای به‌عنوان اتهامش به او ارائه شده، مبنی بر اینکه بخشی از بدنش را برهنه کرده است، جایی در مواد قانونی ندارد؛ جز یک تبصره در قانون جدید عفاف و حجاب که پس از بحث و نظر بسیاری هنوز نهایی و اجرایی نشده است. در این قانون چهاربار از کلمه مردان استفاده شده که یک موردش به‌طور مستقیم مربوط به پوشش آنهاست؛ در تبصره ۲ ماده ۴۷ این قانون آمده است: «بدپوششی در مورد مردان عبارت است از پوشیدن لباس بدن‌نما یا لباسی که قسمتی از بدن، پایین‌تر از سینه یا بالاتر از ساق یا یا سرشانه فرد دیده شود.» تبصره‌ای که شورای نگهبان در مراحل بررسی و تایید این قانون به آن ایراد گرفته‌اند؛ اعضای این شورا در توضیح این ایراد نوشته‌اند: «تبصره ۲ ماده ۴۷ قانون حجاب که درباره حدود و ضوابط پوشش مردان در امکان عمومی بود از این منظر که برخی الفاظ به‌کار رفته در آن دارای ابهام است و اطلاق آن به کلیه اماکن عمومی از جمله میادین و باشگاه‌های ورزشی که الزاماً باید از پوشش‌های مخصوص استفاده کنند را در برمی‌گیرد، نیز مورد ایراد قرار گرفت.» حقوق‌دانان می‌گویند در تبصره نمایندگان مجلس، تعریف مبهمی از بدپوششی مردان

مهدی حجتی، وکیل دادگستری هم به «هم‌میهن» می‌گوید که در حوزه پوشش برای آقایان با دو موضوع مواجهیم: یکی مقوله قانونی و دیگری مقوله عرفی: «از نظر قانونی درست است که تاکنون لایحه حجاب و عفاف به قانون تبدیل نشده است؛ لیکن به‌موجب مقررات ماده ۴ قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و مجازات فرزندگاران لباس‌هایی که استفاده از آنها در ملا عام خلاف شرع است یا عفت عمومی را جرحیه‌دار می‌کند مصوب اسفندماه سال ۱۳۶۵ چنین پیش‌بینی شده است که کسانی که در انظار عمومی وضع پوشیدن لباس و آرایش آنان خلاف شرع یا موجب ترویج فساد یا هتک عفت عمومی باشد، توقیف و خارج از نوبت در دادگاه صالح محاکمه و حسب مورد به یکی از مجازات‌های مذکور در ماده ۲ این قانون که اعم از شلاق از ۲۰ تا ۴۰ ضربه یا جزای نقدی است، محکوم می‌شوند. در بحث قانونی، مقررات ماده ۴ اطلاق داشته و طبعاً به نوع پوشش مردان نیز تسری پیدا می‌کند، اما در حال حاضر در اعتبار مقررات این قانون، تردید وجود دارد و اگرچه قانون مورد اشاره تا به‌امروز به‌صورت رسمی نسخ نشده، اما سال‌هاست که در عمل متروک مانده و به‌عبارتی نسخ عملی شده و حداقل در طول بیش از یک‌دهه اخیر مورد استناد محاکم نیز قرار نمی‌گیرد.»

او معتقد است که با این وصف، نسخ عملی یک قانون به‌معنی آن نیست که اگر یک دادگاهی پیدا شد و به استناد چنین قانونی فردی را محکوم کرد، بتوان به اسباب موجه آن حکم از این جهت ایراد کرد، ولی این قانون مانند بسیاری از قوانین دیگری که متروک مانده‌اند، در سال‌های گذشته مورد استناد مراجع قضایی قرار نمی‌گیرد و قضات دادگاه‌های کیفری علاقه‌ای به اعمال مقررات این قانون ندارند که این نبودن علاقه نیز به رویکرد و مقوله عرفی موضوع برمی‌گردد: «اگر بخواهیم موضوع پوشش را از زاویه نظم عمومی و واکنش اجتماعی به رفتارهای مخل نظم عمومی تحلیل کنیم، بی‌تردید عرف به‌عنوان یک مولفه اساسی نقشی بی‌بدیل برای تفسیر یک رفتار به‌عنوان رفتار خلاف نظم عمومی ایفا می‌کند که از آن تحت عنوان «عرف مفسر» یاد می‌کنیم. بی‌تردید عرف تحت تأثیر عنصر زمان و مکان، تفاسیر مختلفی از نحوه رفتار شهروندان به عنوان رفتار مخل نظم عمومی ارائه می‌کند و به همین دلیل هم قانون‌گذار تحت‌تأثیر عرف حاکم، ممکن است قانونی را تصویب کند که سال‌ها بعد و با گذشت زمان و تغییر عرف، قانون سابق موضوعیت خویش را از دست بدهد؛ به همین دلیل در دهه ۶۰ که مقوله پوشش تحت عرف زمان خود اقتضا داشت که استفاده از پیراهن آستین کوتاه یا چادر مشکی نازک زنانه، به‌لحاظ اخلاق در نظم عمومی جرم باشد و همان عرف منتهی به تصویب قانون فوق الذکر شد. در زمان فعلی تفسیر عرف در مورد پوشش‌های مخل نظم عمومی مانند دهه ۶۰ نیست و مردم در قبال پوشش مانتو و پیراهن آستین کوتاه و حتی شلوارک‌های متعارف توسط مردان، از خود واکنش اجتماعی بروز نمی‌دهند و آن را مخل نظم عمومی یا خلاف شرع متعارف محسوب نمی‌کنند.»

حجتی معتقد است، طبعاً نظام حاکمیتی نیز که وظیفه حمایت از نظم عمومی موجود و مقبول جامعه را دارد باید بر پایه قضاوت عمومی شهروندان و عرف حاکم، نه بر پایه تفکرات افراد معدودی که در اقلیت قرار دارند، با موضوعی مبارزه کند که نه‌تنها از نگاه قاطبه مردم قباحتی ندارد، بلکه پوششی متعارف محسوب می‌شود که مبارزه با آن را خلاف عرف و قبح می‌داند.

خبر سازان

متهم اصلی آلودگی هوای تهران

رئیس مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط‌زیست، دلیل اصلی آلودگی شهر تهران را ذرات معلق با منشأ معدنی، ذرات گردوغبار و کانون‌های اطراف شهر اعلام کرد. به گزارش ایلنا، داریوش گل‌علیزاده با اشاره به اینکه استان‌های اصفهان، سیستان و بلوچستان، مرکزی و یزد نیز از نظر آلودگی هوا در شرایط مشابه تهران قرار دارند، گفت: «منشأ آلودگی در این شهرها قدری متفاوت است؛ مثلاً در شهر یزد آراضی تخریب‌شده پیرامون شهر و فعالیت صنعتی در این امر دخیل است.» او میزان مصرف برق به‌صورت میانگین در کشور را در حال حاضر ۷۹ هزار مگاوات اعلام کرد و ادامه داد: «این میزان درمقایسه با مدت مشابه سال قبل ۶ هزار مگاوات افزایش داشته است و این یعنی مصرف سوخت نیروگاه‌ها نیز افزایش داشته و این باعث می‌شود تا NOXها تبدیل به ذرات معلق ثانویه می‌شوند.» گل‌علیزاده ادامه داد: «شرایط کیفیت هوا به‌گونه‌ای است که باید وابستگی به سوخت‌های فسیلی را به حداقل برسانیم و در این زمینه وزارت نیرو باید برنامه‌ای ارائه دهد تا بدانیم در برابر ناترازی چه اقداماتی انجام خواهیم داد.»

ماندگاری گرما

مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی کشور از احتمال تقویت گنبد هوای گرم طی هفته آینده خبر داد. به گزارش ایسنا، احد وظیفه، رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی، درباره روند افزایش دما در هفته آینده در کشور توضیح داد و گفت: «دمای هوای کشور به احتمال زیاد گرم‌تر از شنبه و یکشنبه هفته جاری نخواهد شد. البته باتوجه به اینکه دوره گرما در ایران از نیمه دوم تیرماه تا حدود ۲۰ مردادماه است، احتمال دارد گنبد هوای گرم تقویت شود و دما به بیش از ابتدای هفته جاری افزایش یابد.» او ادامه داد: «طی یک‌هفته گذشته به‌طور کلی در غالب نقاط کشور بی‌هنجاری قابل توجه دما به‌ویژه در فلات مرکزی و افزایش کمینه دما و بیشینه دما رخ داد. دمای هوای تهران هم رکورد نزد، بیشترین دمای تهران روز شنبه (۶ مردادماه) ۴۱/۱ درجه سلسیوس بود، ولی رکورد دمای تهران ۴۳ درجه سانتی‌گراد است.»

ادامه سر مقاله

رؤسای جمهور تعبیر از قسم خوردن را به حضور در قدرت و تمکین در برابر آنچه که واقع می‌شود، تقلیل می‌دهند. انتظار ما از آقای پزشک‌بان دو چیز است؛ اول، در مقام شخص خودشان بگویند که نه‌فقط به قسم خود پایبند باشند، بلکه مهمتر آنکه حق را به گونه‌ای تعبیر نکنند که در میدان عمل مصداقی در نقض آن پیدا نشود. سخنان انتخاباتی آقای پزشک‌بان روشن بود. این تصور را انتقال می‌داد که حتماً حقوق زیادی ضایع شده است؛ پس باید در برابر آنها ایستاد. حداقل آنها را نفی و رد کرد و نه توجیه. این کار هم در مقام رئیس جمهور باید انجام شود و هم در مقام مسعود پزشک‌بان به‌عنوان یک شهروند معتقد به نهج‌البلاغه.

نکنه دوم و مهمتر اینکه، به انجام فردی تعهد خود کفایت نکند؛ بلکه در کنار انتخاب مدیرانی که با او به معنای واقعی هم‌قسم شوند، کوتاهی نکند. همچنین، نهاد‌های رسمی مثل دستگاه قضایی و سازمان‌های بازرسی و نهاد‌های غیررسمی نظارتی مثل رسانه‌ها و احزاب و نهادهای مدنی را فعال و تقویت کند تا با انجام وظایف داوطلبانه خود بخش نظارتی را استحکام بخشند و به‌عنوان بازوی رئیس جمهور برای انجام تعهدات وی عمل کنند و اگر هم روزی رئیس جمهور خواست به قسم خود بی‌توجهی کند، آنان او را به پاسخگویی بطلبند. تاریخ نشان خواهد داد که مسعود پزشک‌بان تا چه حد به شعارهای خود و دستورات نهج‌البلاغه که به آن عشق می‌ورزد، ملتزم و متعهد است. ما امیدواریم؛ شمارانمی‌دانیم.

فراخوان ارزیابی کیفی (مناقضه عمومی یک‌مرله‌ای)

به شماره ۲۰۰۳۰۹۲۷۶۹۰۰۰۰۴۶ نوبت دوم

شرکت ملی گاز ایران

شرکت گاز استان تهران (تاسیس ۱۳۵۷)

شرکت گاز استان تهران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی مندرج با مشخصات و شرایط ذیل را از طریق مناقضه برگزار نماید.

۱- نام و نشانی دستگاه مناقضه‌گزار:

شرکت گاز استان تهران (نماینده دستگاه مناقضه‌گزار: مدیریت بهره‌برداری شرکت گاز استان تهران)

تهران، بزرگراه اشرافی اصفهانی، بالاتر از بزرگراه همت، خیابان اسلامیان، خیابان باباطاهر، نبش خیابان استاد نظری غربی ساختمان شهدای شرکت گاز استان تهران، کد پستی: ۱۴۶۹۶۱۵۷۸۱ دورنگار: ۸۱۹۷۲۴۴۴

۲- موضوع مناقضه و مدت اجراء:

انجام امور خدمات امداد، گازبان، وصول مطالبات، تعمیرات (عملیات روتین) و تامین تجهیزات، ماشین‌آلات، خودرو و موتورسیکلت شهرستان‌های ملارد، قدس و بهارستان.

مدت اجراء پروژه: ۱۰۹۵ (یکهزارو نود و پنج) روز تقویمی.

۳- نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقضه مطابق آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی (مصوبه شماره ۱۳۴۰۲/ت/۵۶۵۹۰-هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات محترم وزیران) به مبلغ ۱۳۶۹/۶۲۲/۰۷۱/۴۲۱ ریال

۴- محل، زمان و مهلت دریافت اسناد، تحویل و گشایش پیشنهادها:

۴-۱- محل اجرای کار: واقع در شهرستان‌های ملارد، قدس و بهارستان.

۴-۲- زمان و محل دریافت اسناد ارزیابی کیفی و مناقضه از سامانه: از تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۹ تا تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۶ و محل آن در سامانه تدارک الکترونیکی دولت (ستاد)

۴-۳- مهلت تکمیل و بارگذاری اسناد ارزیابی کیفی، مناقضه و سایر مدارک درخواستی در سامانه: از تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۶ تا ساعت ۱۹/۰۵/۱۴۰۳ و محل آن در سامانه تدارک الکترونیکی دولت (ستاد)

۴-۴- تاریخ گشایش پاکت ارزیابی کیفی: مواعد مندرج در سامانه تدارک الکترونیکی دولت(ستاد) می‌باشد و محل گشایش آن سالن کنفرانس ساختمان شهدای گاز استان تهران به آدرس مندرج در بند یک می‌باشد.

۵- برآورد اولیه کارفرما: ۱/۴۷۲۳/۵۸۱/۱۱۸/۴۴۸ ریال

۶- شرایط متقاضی:

داشتن مجوز متناصب و مرتبط از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در زمینه موضوع مناقضه (کد تاسیسات و کد خدمات)

داشتن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی پیمانکاران.

ثبت‌نام و اخذ کد اطلاع‌رسانی مناقصات از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور.

روابط عمومی شرکت گاز استان تهران

شناسه آگهی: ۱۷۵۹۳۴۲